

har været nogen glimrende anbefaling, jeg har givet dette Lovforslag, men det er heller ikke nødvendigt. Jeg har kun villet lette mit Hjerte, og tvunget af Omstændighedernes Magt, kan jeg sige, maa jeg anbefale Lovforslaget uforandret til Vedtagelse — og det gør jeg hermed.

Leerbeck: Alle er sikkert enige om, at det vilde være ønskeligt saa snart som muligt at komme tilbage til Forsikringsgrundlaget i Loven af 1914, da det vist er den rette Vej til at fremme Arbejdsvilligheden. Jeg tror ogsaa, at Arbejderne selv vil indrømme det rimelige i, at de giver deres Bidrag til Sagens Ordning, med den fornødne Støtte fra det offentlige. Det maa imidlertid indrømmes, at vi befinder os i en meget vanskelig Overgangstid. For at Kasserne kan komme til at virke normalt paa et forsikringsmæssigt Grundlag, er det i hvert Fald nødvendigt, at Staten foreløbig yder en ekstraordinær Støtte. Loven om Arbejdsløshedskasserne er, som sagt, en Forsikringslov, der hjælper den, som paa Grund af Forholdene ikke kan faa Arbejde og derfor er udsat for ikke at kunne tjene det nødvendige til sig og sine. Naar dette — saaledes som det bør være — er Arbejdsløshedskassernes Formaal, saa er de en Institution, der maa have alles Sympati som et nødvendigt Led i den sociale Lovgivning. Enhver, som har Forstaaelse af den store Udvikling, som foregaar i Arbejderspørgsmaalet hele Verden over, vil indrømme det og bidrage sit til, at dette betydelige Spørgsmaal ad rolige Veje kommer ind i Forhold, som hele Samfundet kan staa sig ved. I Krigsaarene er der jo bevilget meget store Beløb til de arbejdsløse. De Beløb, som medgaar til en saadan Hjælp overfor den enkelte, kræver selvfølgelig en særlig Kontrol, for at Misbrug kan undgaas. Jeg tror dog ikke, at man for Tiden skal hæfte sig ved de Misbrug, som har fundet Sted, men gøre sit til at komme ud over den vanskelige Overgangstid for paa ny at komme ind i normale Forhold. Med Hensyn til Arbejdsløsheden synes Forholdene at bedre sig. Der er ganske vist 20 000 arbejdsløse, og det er jo et temmelig stort Antal, men det er dog betydeligt mindre end i forrige Vinter, da vi var oppe paa 70 000 arbejdsløse. Men endnu har vi altsaa en ekstraordinær Arbejdsløshed, og den findes som under Krigens i Fag, der lider under, at vi endnu ikke her til Lands er kommet ind under

normale Forhold, idet vi mangler Raastoffer og ikke mindst det for Industrien i saa høj Grad nødvendige Brændsel. Men ser vi nu paa den Dyrtdid, som vi har haft under Krigens, saa synes den desto værre at tiltage i en ret uhyggelig Grad, ikke mindst for Livsfornødenhedernes Vedkommende, men ogsaa for Klæder, Skotøj, som her i Danmark er naaet op til uhørte Priser. Under saadanne Forhold mener jeg ogsaa, at det er Samfundets Pligt at yde Hjælp til de Arbejdere, som gerne vil arbejde, men som ikke kan faa noget Arbejde anvist, og det maa da være en Hjælp, som staar i Forhold til den herskende Dyrtdid.

Til Loven af 1914 om anerkendte Arbejdsløshedskasser foreslaas der nu i Overensstemmelse med Ønsker, der udtales fra forskellig Side, bl. a. fra Arbejdsløshedsinspektøren, føjet nogle nye Bestemmelser, som skal gøre Kontrollen mere effektiv, samtidig med, at Understøttelsen foreslaas forhøjet, hvilket er ret rimeligt, da Pengene ikke har den samme Værdi som i 1914.

En Sag, der har fremkaldt en Del Uvillie, er de ulovlige Strejker og Forholdet til Arbejdere, som støtter disse. Det maa hilses med Tilfredshed efter min Mening, at der ifølge Lovforslaget ikke skal ydes Understøttelse til Arbejdere, som gør sig medansvarlige for bevislig ulovlige Strejker, selv om de ikke deltager i dem, naar de dog støtter dem paa den Maade, at de ikke optager det nedlagte Arbejde, uagtet de var i Stand dertil.

Endvidere stilles der skarpe Krav til Arbejderen, før han overhovedet kan opnaa Understøttelse, ligesom der kan nægtes Understøttelse til Arbejdere, som vægter sig ved at paatage sig anvist Arbejde.

Disse forskellige Bestemmelser er imidlertid nøje gennemgaaede af Ministeren og de øvrige Talere, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem, men kun udtale, at efter Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag vil Arbejdsløshedskasserne fra 1. Januar 1920 igen blive Forsikringskasser, med offentlig Støtte til Ydelse af forhøjede Dagpenge, fortsat Hjælp, Børnehjælp samt Huslejhjælp for Familieforsørgere. Jeg kan derfor ligesom den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti billige Lovforslaget, som det foreligger, og jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale det til det høje Tings Velvillie.